

Svar på interpellation (2015:42) av Maria Danielsson (SD) om gräddfilen för återvändande jihadister eller ”strategin mot våldsbejakande extremism”

Stockholms stads socialnämnd beslutade den 19 maj om att för egen del anta en strategi för arbetet mot våldsbejakande extremism. Det beslutet var ett viktigt steg i att formera socialtjänstens resurser för att värna det demokratiska samhället och att motverka att människor rekryteras till miljöer där våld ses som en legitim metod för att förändra samhället. Det handlar alltså inte endast om den våldsbejakande islamistiska extremismen (de ”återvändande jihadister” som interpellanten hänvisar till), utan om en bred strategi som även omfattar våldsbejakande vänsterextremism och våldsbejakande högerextremism. Stadsledningskontoret håller nu på att ta fram ett förslag på stadsövergripande riktlinjer. Inriktningen i de stadsövergripande riktlinjerna är samverkan för att förebygga att våldsbejakande extremismmiljöer får fäste i samhället och att personer rekryteras till dem.

För mig är det otvivelaktigt att starka rättsliga åtgärder måste till för att bemöta och lagföra människor som begår fruktansvärda brott även i andra länder. Samhället får aldrig signalera att de handlingar som begås av till exempel IS i Syrien eller Boko Haram i stora delar av mellersta Afrika på något sätt skulle vara försvarbara. Jag välkomnar därför de initiativ som regeringen nu tar i att se över lagstiftningen på området.

Polisiära åtgärder är dock inte en fråga som ryms inom den kommunala kompetensen. Socialtjänstens uppdrag är att på demokratins och solidaritetens grund främja människors ekonomiska och sociala trygghet, jämlikhet i livsvillkor och aktiva deltagande i samhällslivet. Det innebär att socialtjänsten behöver arbeta både förebyggande och med insatser för att avhjälpa uppkomna sociala problem. I arbetet mot våldsbejakande extremism innebär det en målsättning att färre ska dras in i våldsbejakande miljöer. Men det handlar även om att skapa ökad trygghet i de delar av Stockholm där våldsbejakande extremism är närvarande.

Detta är i sig ingenting nytt. Socialtjänsten har sedan länge arbetat med samhällsinkluderande insatser riktat till personer som avtjänat fängelsestraff. En person som kommer ut från fängelse och som saknar förankring i det demokratiska samhället behöver fångas upp snabbt för att

inte utgöra ytterligare risker. I det arbetet är det socialtjänstens ansvar att se vilka resurser och problem den enskilde har, och där är såklart psykisk och fysisk hälsa, arbete och bostad viktiga beståndsdelar. Att dra likhetstecken mellan det och att socialtjänsten ska ge en ”gräddfil till jobb och bostad” är helt fel. Jag vill också påpeka att jag som borgarråd inte kan påverka vilka insatser enskilda medborgare ska beviljas.

Interpellanten ställer tre frågor om det fortsatta arbetet mot våldsbejakande extremism:

1. Kommer den rödgrönrosa majoriteten föra dialog med Sverigedemokraterna i Stadshuset och ta till er våra synpunkter runt denna fråga?
2. Hur mycket av stockholmarnas pengar är man beredd att avsätta till försörjningsstöd och bostäder för återvändande IS-krigare?
3. Stämmer de uppgifter som SD i stadshuset fått om att kommunen håller på att iordningsställa lokaler på Tisslingeplan 48, Tensta, för ett särskilt och hemligt projekt under sociala insatsgruppen i Spånga/Tenstas mantel för pojkar 20-30 år gamla? Är detta i sådana fall specifik förberedelse för att bygga hemliga IS-nästen?

På den första och den tredje frågan svarar jag nej. Dialog kring det fortsatta arbetet förs med de partier som är representerade i kommunstyrelsen. Interpellantens tredje fråga om staden aktivt och medvetet skulle medverka till ”förberedelse för att bygga hemliga IS-nästen” är befärd. Uppgifterna är dessutom fullständigt felaktiga.

På den andra frågan ser jag det som viktigt att än en gång påtala att jag som borgarråd inte kan bestämma huruvida enskilda personer ska beviljas insatser eller inte. Det är upp till professionen att avgöra.

Stockholm den xx

Åsa Lindhagen